

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Tarım sektörü, yalnız ekonomik kalkınmanın değil, toplumsal refahın, stratejik gıda güvenliğinin ve milli egemenliğin de temel taşlarındandır. Ancak 2003 yılı sonrası uygulanan tarım politikalarının uzun vadeli planlamadan uzaklaşması, üretim yerine ithalata dayalı çözümlere yaslanarak yürütülmesi ve ülke çiftçisinin yeterince desteklenmemesi, Türkiye'yi kendi kendine yeten bir ülke konumundan hızla uzaklaştırmıştır. İktidarın sektöre yönelik politikaları, bilinçli bir tercih olarak, üretimi desteklemek yerine ithalatı teşvik etmiş; çiftçiye borç sarmalına sürüklemiş ve kırsal kalkınmayı baltalamıştır.

Bu genel tablonun en çarpıcı örneklerinden biri Çanakkale ilimizde yaşanmaktadır. 2020 yılında 222 bin 588 dekar olan sebze ekili alan miktarı, 2024 itibarıyla 188 bin 429 dekara gerilemiştir. Aynı dönemde tahıllar ve diğer bitkisel ürünlerin ekim alanı da 2 milyon 26 bin 282 dekardan 2 milyon 4 bin 146 dekara düşmüştür. Toplam tarım alanı ise 2021'de 3 milyon 21 bin 732 dekarken, 2024'te 2 milyon 971 bin 164 dekara gerilemiştir. Bu veriler, yalnızca üretimdeki düşüşü değil, aynı zamanda tarımsal faaliyetin sürdürülebilirliği açısından ciddi bir tehlikeye de işaret etmektedir. İthalat etkisi ile üreticinin toprağına yabancılaşmaya başladığının kanıtı niteliğindedir.

Dolayısıyla tarım ekonomisindeki bu veriler üretimdeki gerilemenin yanında toplumsal çözülmenin başladığının da göstergesidir. İleride tarımsal faaliyetin sürdürülebilirliği ve gıda arzı açısından ciddi bir tehlikeyle karşı karşıya kalınacağına işaret etmektedir. Çanakkale'de tarımsal üretimin sürdürülemez hale geldiğini gösteren en çarpıcı örneklerden biri, İcra Daireleri ve Sulh Hukuk Mahkemeleri aracılığıyla 14 Mayıs Dünya Çiftçiler Günü'nde 119 tarlanın satışının güncel olarak devam etmesidir. Tarım arazilerinin satışa çıkarılması, üreticinin ekonomik sıkışmışlığının en somut göstergelerindendir. Bu durum AKP iktidarının tarım politikalarının nasıl bir iflasa dönüştüğünü de kanıtlamaktadır.

Öte yandan, çiftçilerin bankalara borç yükünün 970 milyar lirayı bulması, mevcut tarım politikalarının yarattığı ekonomik tahribatın başka bir boyutunu ortaya koymaktadır. Bu borç yükü, çiftçilerin üretimden uzaklaşmasına dolayısıyla toprağına yabancılaşmasına neden olurken son yirmi yıldır uygulanan destekleme modelinin yeterli olmadığını da ortaya koymaktadır. AKP iktidarı, üretimi değil ithalatı özendirerek, çiftçimizi desteklemek yerine ithalat lobilerinin çıkarlarını öncelemiştir.

Planlı üretimi merkeze alan, girdi maliyetlerini öngörülebilir kılan ve üreticiye güven veren bir destekleme modeli ivedilikle hayata geçirilmez ise tarım ekonomisindeki çöküş önlenemez. Tarım destek sisteminin yeniden yapılandırılması, TARSİM sisteminin güncellenerek çiftçimiz açısından cazip hale getirilmesi, kendi çiftçimizi teşvik edecek, bölgesel ve ulusal stratejik planların geliştirilmesi elzemdir.

Bugüne kadar izlenen destekleme politikalarının büyük ölçüde günü kurtarmaya yönelik olduğu, çiftçiye değil ithalatı önceleyen kararlarla şekillendiği açıktır. Üreticiler tarımsal üretimi biçemez hale gelirken, üretim yerine ithalat dayatılmakta, çiftçinin emeğini hiçe sayılmaktadır.

düzen, ülke tarımının çöküşünü hızlandırmaktadır. Oysa tarım sektörü, kısa vadeli palyatif çözümlerle değil, uzun vadeli bir perspektifle yönetilmelidir.

Bu çerçevede, Türkiye tarımının yapısal sorunlarının, Çanakkale özelinde yaşanan tarımsal üretim kayıplarının ve bunların ekonomik ve toplumsal yansımalarının detaylı biçimde araştırılması; ithalat odaklı ve üretimi baltalayan tarım politikalarının yol açtığı sorunların tespit edilmesi ve üretimi güçlendirecek, çiftçiyi destekleyecek ve kırsalı yeniden canlandıracak politikaların belirlenmesi amacıyla Anayasa'nın 98 ve TBMM İç Tüzüğü'nün 104 ve 105. maddeleri gereğince Meclis araştırması açılmasını arz ederiz.

Vedat Gündüzoğlu
Kırıkkale

Özgür CEMALAN
Çanakkale Milletvekili

Dr. Ali R. Coşar
Antalya M. V.

Talat DİNÇER
Mersin M. V.

Cemal Enginyurt
İstanbul

Seyit Jönün
Ordu M. V.

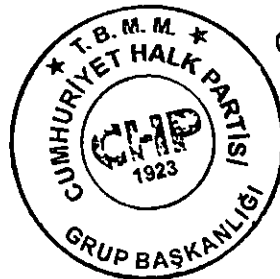
Mahmut Tark
Samsun

İsmet GÜNEŞHAN
Çanakkale M. V.

Ahmet BARUT
Adana M. V.

Suat Özcağlar
İstanbul M. V.

Senkan Sarı
Balıkesir M. V.

Ömer Fethi Gürer
Niğde M. V.

1244 NOLU Araştırma önergesi imza listesidir.

	ADI SOYADI	SEÇİM BÖLGESİ	İMZA
1.	GÜRSER EROL	Eğirdir	
2.	Ali Fırat KARAP	Kırşehir	
3.	Nahir POLAT	İzmir	
4.	R. Z. NALBANTOĞLU	Trabzon	
5.	Engin ALTAY	İstanbul	E. Altın
6.	Abdül Timisi ERSER	Ankara	
7.	Eylen Altın ERTÜRK	Zonguldak	
8.	Ahmet Veli BAKIRLIOĞLU	Manisa	M.
9.	Deniz Demir	Ankara	Deniz Demir
10.	Gökhan KİŞ	Mersin	G. K.
11.	Ali Özdemir	K. Maraş	
12.	Orhan Somer	Adana MV	
13.	M. E. E. İnce	Adana MV	
14.	Tahsin Becer	Sakarya	
15.	Fahri ÖZKAN	Kırklareli	
16.	Metin İSTAN	Kırşehir	
17.	Av. Dr. M. Serhan BAKIRKULU	Diğerleri	
18.	Ömer Mullaoglu	Hatay	
19.	Sevda ERDAN KILIÇ	İzmir	
20.	Hüseyin KILIÇ	AYDIN MV.	
21.			
22.			
23.			
24.			

